

عنوان مقاله:

کاوش عمیق معنای خانه بومی به روش پدیدارشناسی (مورد مطالعه: خانه روستایی منطقه موکریان ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بایزید گلابی - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

قادر بایزیدی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

ارسلان طهماسبی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

جلیل سبحانی - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به مطالعه کیفی معنای معماری خانه های بومی منطقه موکریان ایران از منظر پدیدارشناسی می پردازد. هدف نهایی از نگرش ناب به معماری خانه های موکریان، کشف و آشکارگی نظام معنایی حاصل از گوهر دریافت ماهیت و جوهر آن ها و فهم هستی و نحوه هستی یافتن خانه ها است. رویکرد پژوهش حاضر، پدیدارشناسی و نظام تجزیه و تحلیل اطلاعات و ارائه نظریه نهایی آن، کیفی - روش نظریه ون مانن و روش MST- است. محقق با حضور در منطقه مورد پژوهش و غوطه وری در معماری خانه های موکریان و انجام مصاحبه های باز و عمیق و ثبت تحریرهای میدانی در ذیل سرفصل های تجربه زیسته، تجربه نیابتی و خصائص هستندگی نسبت به گردآوری اطلاعات اقدام نموده و تفاسیر مهم، ۸۷ عبارت و ۱۵ تم معنی به عنوان مولفه های اصلی معنا بخش خانه های بومی موکریان شناسایی و تدوین گردید. با یکپارچه کردن، مقایسه، و تعمق پیرامون معیار های به دست آمده، یک مقوله هسته تحت عنوان "خانه موکریان: بازنمون خویشتن، تجلی حس بودن و تبیین هستی انسان" به عنوان معنای حقیقی خاص خانه های منطقه موکریان ایران انتخاب گردید.

کلمات کلیدی:

خانه، تجربه زیسته، معنا، پدیدارشناسی، منطقه موکریان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426748>

